

Nienke Trooster (1983-1984)

Groniek voorbij en weer terug

Gevleid door de stelling dat jij één van de uitverkorenen bent omdat je zo'n belangrijke maatschappelijke functie uitoefent – in mijn geval het ambassadeurschap in Kroatië – en gedreven door weemoed over die goede oude tijd, ben je snel geneigd ja te zeggen op het verzoek een stukje te schrijven in het jubileumnummer van *Groniek*. Maar dan komen de gewetensvragen. Kan ik, afgezien van het voor de hand liggende, iets origineels opmerken over het verband tussen *Groniek* en mijn diplomatieke loopbaan? En waarom mij gevraagd? Had ik niet één van mijn mederedactieleden moeten suggereren als geschiktere kandidaat? Voor hen geldt bijna zonder uitzondering dat er een veel directere relatie te leggen is tussen hun huidige werk en het redactielidmaatschap. En op dat maatschappelijke belang van mijn huidige functie valt ook af te dingen, zeker in vergelijking met hun bezigheden. Karin van den Born is redacteur van het programma *Andere Tijden*. Volgens mijn 'tweede man' het enige programma op de Nederlandse tv waarom je blij bent dat je in het buitenland een 'illegale' satellietontvanger hebt. Of Rene Cuperus, prominent medewerker van de Wiardi Beckmanstichting, die met zijn publicaties wel eens echte brede maatschappelijke discussies losmaakt. En Jacques Hermus, wiens pennenvruchten als culinair redacteur van het *Dagblad van het Noorden* waarschijnlijk het meest gelezen worden van alle voormalige redactieleden.

Toch heb ik ja gezegd, juist omdat de herinnering aan de samenwerking met deze mensen mij duidelijk maakte wat de *Groniek*-tijd mij heeft gebracht. Natuurlijk kon het geen kwaad dat *Groniek* op mijn CV kon prijken en heeft de door ons gekozen historische materie mijn intellect gescherpt, maar het meest heb ik toch gehad aan de lol die je beleeft als je samen met een aantal eigenwijze mensen die wat in hun mars hebben iets van enig intellectueel niveau tot stand brengt – al waren het de meer prozaïsche onderdelen van het redactiewerk, het typewerk en de lay-out, die ons echt op de proef stelden. Het is deze opgedane ervaring: dat niet van iedereen hetzelfde verwacht kan worden, dat kwaliteiten veelzijdig zijn en dat stevige meningsverschillen heel vruchtbaar kunnen zijn – mits met humor gelardeerd! – die mij nog altijd inspireert en waaruit ik tracht te putten nu ik een ambassadeteam moet leiden. Het leverde niet alleen

Groniek en verder...

plezier op, maar ook tastbare resultaten. Onze redactie gaf door de inzet van Jan Wynsen Bruinsma *Groniek* een andere vormgeving, waarmee het aan de status van 'studentenblad' ontleed. En voor de inhoud hoefden we ons ook niet te schamen: zo brachten wij het dubbelnummer *Taal en Geschiedenis* (89/90) uit.

Terugkijkend ben ik echter het meest tevreden over het redactielid dat ik destijds aanbracht, Pieter Christiaanse. Hij was een beetje een vreemde eend in de bijt, want filosofiestudent, maar zonder hem, nu de vader van mijn twee kinderen, was deze oud-redacteur geen ambassadeur in Kroatië geworden.

Nienke Trooster is ambassadeur in Zagreb